

د امير اهل سنت تير كال په 1444 هـ مطابق كال 2022 د لوي
يولسم شريف په موقع باندي د شوي بيان ليكلي گلدسته په نوم د

واه خومره بنكله شان دے د غوث اعظم (د غوث اعظم رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ د 8 كراماتو سره)

پښتو

په غنمو كښې برکت راغله

په خوب كښې راغله او د پريشانۍ حل ئې اوښودلو

د 100 عالمانو پوښتنې

د دين او د دنيا د بربادئ سبب

پيشكش:

مجلس المدینة العلمیة ویرت اسلامی

ترجمو:

ټرانسلیشن ډپارټمنټ ویرت اسلامی

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

واه خومره بنڪلے شان دے د غوثِ اعظم (1)

د غوثِ اعظم د 8 کراماتو سره

دُعائے عطار: يا رَبِّ مصطفےٰ! خوک چي دا رساله ”واه خومره بنڪلے شان دے د غوثِ اعظم، د غوثِ اعظم د 8 کراماتو سره“ اولولي يا اووري، هغه د بدې عقيدې او بدې خاتمه نه بچ کړي او هغه به حسابو او بڅښي. أَمِين يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

د دُرُود شريف فضيلت

حضرت شيخ حسين بن احمد گواز بساطي رحمته الله عليه فرمائي: ما د الله پاک نه دا سوال اوکړو چي (يا الله پاکه!) زه په خوب کښي ابو صالح مؤذن رحمته الله عليه ليدل

1... امير اهل سنت دامت بركاتهم العالیه په 11 ربيع الاخر 1444 هجري مطابق 6 نومبر 2022 د لوئس دولسم شريف په شپه په عالمي مدني مرکز فيضانِ مدينه (کراچي) کښي د مدني مذاکرے نه مخکښي بيان او فرمائيلو په کوم کښي چي د ټول ملک نه تشریف راوړونکو د جامعاتِ المدينه په سوونو استاذانو صاحبانو هم شرکت اوکړو د دې سره سره په دغه يولسو شپو کښي د غوثِ پاک مختلف کرامات هم بيان شول، الحمد لله الكريم! د شعبه هفته وار رساله مطالعه له خوا د امير اهل سنت دا بيان او د غوثِ اعظم کرامات په ليکلي صورت کښي وړاندې کولے شي.

غوارم۔ (زما دعا قبولہ شوہ او) ما ہغوئی پہ خوب کنبی پہ بنہ حالت کنبی اولیدلو نو تپوس مپی ترپی اوکرو: اے اُبو صالح! تاسو خنگہ ٹپی؟ اوٹپی فرمائیل: اے اُبو الحسن! کہ د رسول اللہ ﷺ پہ ذات مبارک باندپی مپی ڊیر دُرود پاک نہ وے لوستلے نوزہ بہ ہلاک (یعنی برباد) شوے وے۔ (سعادت الدارین، ص 136)

بار بار ادرے شمار دُرود	ذاتِ والا پہ بار بار دُرود
ہو الہی مراسم ار دُرود	بیٹھتے اٹھتے جاگتے سوتے

(ذوقِ نعت، ص 123، 124)

أَمِينِ بِجَاوِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! ❀❀❀ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ

شاہِ بطحا کا ماہ پارہ ہے، واہ کیا بات غوثِ اعظم کی
 سیدہ فاطمہ کا پیارا ہے، واہ کیا بات غوثِ اعظم کی
 یہ توبہ اولیا کا افسر ہے، ابن زہر ہے ابن حیدر ہے
 اور حسین کا دلارا ہے، واہ کیا بات غوثِ اعظم کی
 غوثِ اعظم ہیں شاہِ جیلانی، پیرِ لاثانی، قُطِبِ رَبَّانِي
 اُن کے عشاق نے پکارا ہے، واہ کیا بات غوثِ اعظم کی
 شمسِ بغداد مجھ کو ہے پیارا، خوب دلکش وہاں کا نظارہ
 میرا مرشد جو جلوہ آرا ہے، واہ کیا بات غوثِ اعظم کی

ہم کو ”گیارہ“ کا ہے عدد پیارا، ان کی تاریخِ غُرس ہے گیارہ
یوں عدد ہم کو پیارا گیارہ ہے، واہ کیا بات غوثِ اعظم کی

(وسائلِ بخشش، ص 577، 579)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! ❁❁❁ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

پہ ایمان باندی د مرگ زیرے (واقعہ)

حضرت شیخ عبدُ الحق محدثِ دہلوی رحمۃ اللہ علیہ پہ ”اخبار الاخیار“ کنبی لیکي: یو
بزرگ رحمۃ اللہ علیہ پہ خوب کنبی د اللہ پاک د خورِ آخري ني، مکی مدنی، محمدِ عربي صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
زیارت اوکرو نو عرض ئی اوکرو: یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم! دُعا
اوکری چي ما لہ پہ قرآنِ کریم او ستاسو صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پہ سُنْت باندی مرگ
راشی، هغوئی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ارشاد او فرمائیلو: ہم داسی بہ کیری او ولې بہ نہ
کیری چي ستاسو شیخ، شیخ عبد القادر دے، هغه بزرگ فرمائی: ما خورِ آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
تہ دری خُله دا درخواست اوکرو، هغوئی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم (هر خل) ہم
دغه ارشاد او فرمائیلو چي ہم داسی بہ کیری او ولې بہ نہ کیری چي ستاسو شیخ،
شیخ عبد القادر دے. (اخبار الاخیار، ص 152 اردو)

سُبْحَانَ اللَّهِ! د غوثِ پاک محبت او د هغوئی پہ سلسلہ کنبی داخلیدل، د غوثِ پاک
مُرید جو پیدل خومرہ فضیلت لري .

مری موت بھی آئے توبہ یہ مُرشد ہوں میں بھی مرید آپ کا غوثِ اعظم

کرم آپ کا گروہوا تو یقیناً نہ ہوگا براختبر غوثِ اعظم

(وسائلِ بخشش، ص 553)

سلطانِ ولایت	غوثِ پاک	ولیوں پہ حکومت	غوثِ پاک
شہبازِ خطابت	غوثِ پاک	فانوسِ ہدایت	غوثِ پاک
اللہ کی رحمت	غوثِ پاک	ہیں باعثِ برکت	غوثِ پاک

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! ❀❀❀ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

اے عاشقانِ غوثِ اعظم! زمونبر د خور پیر و مرشد، د بغداد د شهنشاه حضور غوثِ پاک ﷺ اوچت شان دے او د هغوئی پہ وسیلہ د هغوئی د مریدانو او محبین (یعنی محبت کونکو) تہ ہم برکتونہ نصیب کیری او ولہ بہ نہ وی چہ د آقا پہ فضیلت سرہ پہ غلام کنبہ ہم خوبیانی راخی. اللہ پاک دہ زمونبرہ تر مرگہ پورہ د غوثِ پاک پہ غلامی باندہ استقامت نصیب کری او د قیامت پہ ورخ دہ ہم د غوثِ پاک پہ غلامی کنبہ راپاخوی. خلیفہ اعلیٰ حضرت ﷺ ، مدّاح الحبيب مولانا جمیل الرحمان ﷺ لیکی:

ندادے گامنادی حشر میں یوں قادر یوں کو کدھر ہیں قادری کر لیں نظارہ غوثِ اعظم کا

(قبالة بخشش، ص 99)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! ❀❀❀ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

د الله پاڪ محبوب

د حديثِ پاڪ مشهور ڪتاب ”بخاري شريف“ ڪنبي د صحابي رسول حضرت ابو هريره رضي الله عنه نه روايت دے، د رسول الله صلى الله عليه واله وسلم ارشاد دے: ڪله چي الله پاڪ د يو بنده سره محبت ڪوي نو حضرت جبريل عليه السلام ته فرمائي چي الله پاڪ د فلانڪي بنده سره محبت ڪوي ڇڪه ته هم د هغه سره محبت ڪوه. حضرت جبريل عليه السلام د هغه بنده سره محبت ڪوي. بيا حضرت جبريل عليه السلام په آسماني مخلوق ڪنبي اعلان فرمائي چي الله پاڪ د فلانڪي بنده سره محبت ڪوي ڇڪه ته هم د هغه سره محبت ڪوه نو آسمان والا هم د هغه سره محبت شروع ڪري، بيا په زمڪي واڻو ڪنبي د هغه مقبوليت ڪينبوء شي . (بخاري، 2/382، حديث: 3209)

اے عاشقانِ غوثِ اعظم! د دي نه معلومه شوه چي د مومنانو صالحانو او اوليائے ڪاملين عام مقبوليت (يعني د الله پاڪ د محبوب ڪيدو) دليل دے لڪه د حضورِ غوثِ اعظم، خواجه غريب نواز، داتا گنج بخش علي هجويري او نورو مشهورو اوليائے ڪرامو رحمة الله عليهم عام مقبوليت چي د دنيا نه د پردي فرمائيلو په سونو ڪاله تير شول خو د هغوئي محبت اوس هم د خلقو په زړونو ڪنبي ژوند دے. د دي نه دا هم معلومه شوه چي ”د ولي يو علامت دا هم دے چي خلقت (يعني مخلوق) هغه ته ولي اوواي“ او د هغه په لور قدرتي طور په زره ڪنبي رغبت وي.

(تفسير صراط الجنان، پ 16، مريم، تحت الاية: 159/6، بتغير)

حضرت مفتی احمد یار خان نعیمی رحمۃ اللہ علیہ فرمائی: پہ قدرتی طور باندی د انسانانو پہ خُله راحی ”رحمۃ اللہ علیہ“ یا ”رحمۃ اللہ علیہ“ او د خلقو زرونہ پچپلہ د هغه پہ لور رانکلے کیری، ”د زرونو قدرتی کشش د اللہ پاک د محبوبیت دلیل“ دے۔ اوگوری! د حضورِ غوثِ پاک، خواجہ اجمیری پہ شان بزرگان مونرہ نہ دی لیدلی خو تُول د هغوئی سرہ د زرہ نہ محبت کوی۔ (مرآة المناجیح 389/3)

دا غیبی او قدرتی محبت دے۔ امام عشق و محبت، عاشقِ غوثِ اعظم، اعلیٰ حضرت رحمۃ اللہ علیہ د غوثِ پاک پہ بارگاہ کنبی عرض کوی:

کنجیاں دل کی خدانے تجھے دیں ایسی کر کہ یہ سینہ ہو محبت کا خزینہ تیرا

(حدائقِ بخشش، ص 31)

شرح کلامِ رضا: اعلیٰ حضرت رحمۃ اللہ علیہ پہ بارگاہِ غوثیت کنبی عرض کوی: یعنی یا غوثِ پاک! اللہ پاک تاسو تہ د مخلوق د زرونو گنجیانی عطا کرې دی نو زما د سینی د پرائستو سرہ پہ دې کنبی خپل محبت و اچوئ چي دا ستاسو د محبت خزانہ شی۔

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! ❁❁❁ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

اے عاشقانِ غوثِ اعظم! زما د مُرشد حضورِ غوثِ پاک رحمۃ اللہ علیہ سرہ عوامِ خو عوامِ دی لوئے لوئے اولیائے کرامو رحمۃ اللہ علیہم ہم د عقیدت مندئ اظہار کرے دے خُکہ چي هغوئی د ولیانو سردار، د بغداد شهنشاه دے۔ شیخ عارف باللہ ابو اسحاق ابراہیم بن محمود رحمۃ اللہ علیہ فرمائی: ما خپل مُرشد امام ابو عبد اللہ بطائحي پہ دې

فرمائيلو واوريدلو: زه د حضور غوثِ پاڪ ﷺ په مبارڪه زمانه ڪنبي د حضرت سيدي احمد رفاعي ﷺ سره يو ڇو ورڇي پاتي شوم، يوه ورڇ شيخ احمد رفاعي ﷺ ما ته اوفرمائيل: مونڙ ته د شيخ عبد القادر جيلاني ﷺ څه مناقب يعني خويباني اوواڻي، ما څه فضيلتونه بيان ڪرڻ، دغه وخت يو گس راغے او هغه حضرت شيخ احمد رفاعي ﷺ طرف ته د اشاري ڪولو سره ما ته اووئيل: د دوئي يعني زما د شيخ احمد رفاعي نه علاوه زمونڙ د وړاندې د دوئي نه علاوه د چا فضيلت هم مه بيانوه، د ڊي اوريدو سره حضرت سيد رفاعي ﷺ خفه شو او هغوئي ته ئي په جلال سره اوڪتل، بيا حضرت سيد احمد رفاعي ﷺ اوفرمائيل: د شيخ عبد القادر جيلاني ﷺ مناقب (يعني د هغوئي فضيلتونه او خويباني) څوڪ بيانوله شي؟ د شيخ عبد القادر جيلاني ﷺ مرتبي ته (په اوليائے ڪرامو ﷺ ڪنبي) څوڪ رسيدے شي؟ په ٽولو وليانو ڪنبي د هغوئي مقام ڊير اوچت دے² شيخ سيد احمد رفاعي ﷺ ٿور فرمائي: د شريعت درياب د هغوئي په بني لاس ڪنبي دے او د حقيقت درياب د هغوئي په بل لاس ڪنبي دے، د ڪوم يو نه چي غواڙي اوبه اوڃنبي، ”زمونڙ په ڊي وخت ڪنبي د شيخ عبد القادر هيڅ ثاني (يعني د هغوئي برابري والا) ڏشته .

²...دا د اوليائے ڪرامو د حصر سره ده چي په اوليائے ڪرامو ڪنبي څوڪ د هغوئي نه اوچتي مرتبه ته رسيدے شي، د انبيائے ڪرامو، صحابه ڪرامو د هغوئي ڇو ڇپل ڇپل مقامات دي او هغه ڇو معاذ الله څوڪ چيلنج ڪوله هم نه شي او نه ڊي ته د يو سليم الفطرت ذهن تلله شي.

حضرت امام ابو عبد اللہ رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائی: یوہ ورغ ما حضرت شیخ احمد رفاعی رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ خپلو خوریا نو او لوئے لوئے مریدانو ته په دې وصیت کولو واوریدو: چې یو گس بغداد شریف ته د تللو په اراده باندې راغے. هغوئی رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ او فرمائیل: چې کله بغداد شریف ته اورسے نو که حضرت عبد القادر جیلانی رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ په دنیا کنبې تشریف فرما وي نو د هغوئی زیارت او که پرده ئې فرمائیلې وي نو د هغوئی د مزار مبارک د زیارت کولو نه محکبې هیخ کار مه کوہ بیا ئې او فرمائیل: ”د هغه د پاره حیرانتیا ده د چا چې د شیخ عبد القادر جیلانی دیدن نصیب نه شو“.

(فتاویٰ رضویہ، 8/389 تا 390، ملخصاً)

عطا کی ہے بلندی حق نے اہل اللہ کے جھنڈوں کو
مگر سب سے کیا اونچا بھر برا (3) غوثِ اعظم کا
نہ کیو کرا اولیا اس آستانے کے نہیں منگتا
کہہ اقلیم ولایت پر ہے قبضہ غوثِ اعظم کا

(قبالة بخشش، ص 94، 99)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! ❁❁❁ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

اے عاشقانِ غوثِ اعظم! د حضور غوثِ اعظم او نورو اولیائے کرامو رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِم په محبت باندې د استقامت موندلو او د دې حضراتو د فیضانِ کرم د خیرات اخستلو د پاره د عاشقانِ رسول د سنتو دک تحریک دعوتِ اسلامي د دینی ماحول لمن هر وخت اونیسے، که کیدے شي نو هره میاشت په پابندی سره د یولسم شریف نیاز هم ورکوی او د دې برکتونه حاصلوی، د حضور غوثِ پاک رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ محبت په زړه کنبې

3 ... جنبا [بیرغ]-

د زياتولو د ٻاره تاسو ته يو مديني سپرلے اورووم، د دعوتِ اسلامي ديني ماحول ڊير په مضبوطيا سره اونيسے .

د بدې عقيدې نه توبه

د حيدرآباد (سندھ، ڪراچي) يو اسلامي ورور د يو ڄو غلطو خلقو په صحبت ڪنبي ڪنبناسٽو پاڅيدو، د خراب صحبت په وجه د هغه ذهن هم خراب شو او هغه تر دريو ڪالو پورې خپل ذهن داسي خراب ڪيو ڇي نه خو هغه په نياز شريف پوهيدو او نه په ميلاد شريف، په ڪور ڪنبي به ٿي په دې څيزونو باندې اعتراضونه ڪول، د دې ذهني خرابي نه مخڪنبي د هغه د ڏرود پاڪ لوستلو ڊيره غٽه جذبہ وه خو څنگه ڇي ده د بے ادبو صحبت اختيار ڪيو د دې خراب صحبت په وجه د ڏرود پاڪ د لوستلو جذبہ هم ختمه شوه. قسمت ٿي بيرته بنه شو او خدائے ڄه داسي اوڪرل ڇي د ڏرود شريف فضيلت ٿي واوريدو نو هغه جذبہ ٿي بيا پيدا شوه نو د ڏرود پاڪ د لوستلو معمول ٿي جوړ ڪيو. يوه شپه ڇي د ڏرود شريف په لوستلو ڪنبي اوده شو نو **الْحَمْدُ لِلّٰهِ!** په خوب ڪنبي ٿي شين شين گنبد اوليدلو حالانڪه ذهن ٿي بدل شوه و و خو په خوب ڪنبي ٿي بے اختياره په ڙبه باندې **الصلوة والسلام عليكم يا رسول الله** جاري شول. ڇي سحر راپاڅيدو نو په ڙبه ڪنبي ٿي راغلي وو ڇي دا ڄه اوشول، په ڪوم څيز زه نه پوهيدم هغه زما سره اوشو ما په ڙبه ڄه وٿيل؟ بيا دے په سوچ ڪنبي پريوتو ڇي آخر ڄه مسئلہ ده، ما له تحقيق پڪار دے ڇي حق لاره ڪومه يوه ده؟ اتفاقي خبره وه ڇي د عاشقانِ رسول د ديني تحريڪ دعوتِ اسلامي د

سنتو زده کولو بنودلو مدنی قافلہ د هغوئی د کور سره نزدیٰ جُمات ته راغله نو دے په څه طریقه هغه مدنی قافلے ته د چا په ترغیب لارلو او د هغوئی سره مسافر شو. شك مند خو وو، د حق د جذبے لاندې دے په سفر باندې روان شو. د قافلے امیر اسلامي ورور هغوئی ته د نیک اعمال رسالے تعارُف اوکړو او په دې باندې ئې د عمل کولو جذبہ ورکړله. کله چې هغوئی هغه رساله په غور اولوستله نو ډیر حیران شو ځکه چې نیک اعمال رساله خو د ژوند تیرولو په ډیر زبردسته رهنما اُصولو باندې جوړه ده. د عاشقانِ غوثِ اعظم د صحبت او په نیک اعمال رسالے باندې د عمل کولو په برکت په هغه باندې د الله پاک فضل او کرم اوشو، هغه د مدنی قافلے ټول اسلامي وروڼه راجمع کړل او اوښې وئیل: زما ذهن مخکښې خراب شوے وو، ما به مخکښې تاسو ته پته نشته چې څه څه وئیل نن تاسو ټول گواهان شیء چې د نن نه د خپلې هغه زړې عقیدې او سوچونو نه رښتینې توبه کووم او اوس د دعوتِ اسلامي د دیني ماحول د لمن نیولو نیت کووم. اسلامي وروڼو ډیر د خوشحالی اظهار اوکړو. دغه اسلامي ورور په بله ورځ د 30 روپو نکتي (یو قسم له متهائې کومه چې د ملغلرو د دانو په شان جوړه وي، مونږ دې ته په میمنعې ژبه کښې بوندیاں وایو هغه د زلوبو په شان رنگ کښې وي غالباً دلته هم دغه مراد دے) رااوغونستله او د بغداد د سرکار غوثِ پاک شیخ عبد القادر جیلاني رحمۃ الله علیه د نیاز ورکولو سره ئې په خپل لاس باندې تقسیم کړله، هغه ته د غوثِ پاک رحمۃ الله علیه برکتونه څه میلاؤ شول چې د هغه د 35 کالو نه د ساه لنډي مرض وو، یوه شپه به ئې هم د تکلیف نه بغیر نه تیریدله، په ښے جامه به ئې هم تکلیف وو چې د هغې له وجې به ئې په صحیح طریقه خوراک هم نشو

کولے۔ **اَلْحَمْدُ لِلّٰہ!** د مدنی قافلے پہ برکت سرہ پری پہ سفر کنبی د ساہ ہیخ تکلیف رانگلے او بغیر د خہ تکلیف نہ بہ ئی خوراک ہم کولو۔ او هغه وئیل: زما زره گواھی ورکوی چي د اهل سنت عقائد حق دي او زما بنه گمان دے چي د دعوتِ اسلامي دینی ماحول د الله پاک او د هغه د خورِ آخري نبي **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** پہ بارگاہ کنبی مقبول دے۔

عطائے حبیبِ خدا دینی ماحول   ہے فیضانِ غوثِ ورضا دینی ماحول
بفیضانِ احمد رضا ان شاء الله   یہ بھولے پھلے گا سدا دینی ماحول

(وسائلِ بخشش، ص 646)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! ❀❀❀ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

پہ خوب کنبی راغلو او د پریشانی حل ئی ارشاد او فرمائیلو

حضرت مفتی احمد یار خان نعیمی **رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ** حضرت علامہ الحاج سید احمد سعید کاظمی شاہ صاحب **رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ** تہ یو خط اولیکلو: زہ پہ خہ مسئلہ کنبی نختے ووم نو د حضور غوثُ الاعظم شیخ عبد القادر جیلانی **رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ** زیارت نصیب شو او هغوئی او فرمائیل: کہ پہ خہ مسئلہ کنبی او نخلی نو پہ ملتان کنبی زما د خوي ”کاظمی“ (یعنی سید احمد سعید کاظمی) پہ لور رجوع کوہ چي هغه ضیغم اسلام (یعنی د اسلام ازمرے) دے، بیا غوثُ الاعظم **رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ** ارشاد او فرمائیلو: چي هغه کوم کتاب لیکی زما خوئیں دے۔ (مفتی صاحب د حضور غوثِ پاک **رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ** د

خونبې د ڪتاب په باره ڪنبي د پوښتنې کولو سره په خط ڪنبي اوليڪل) حضرت! هغه کوم يو ڪتاب دے د کوم تعريف چي حضور غوثِ پاڪ ﷺ ڪړے دے؟ غزالي زمان ﷺ هغه وخت ”تَسْكِينُ الْخَوَاطِرِ فِي مَسْئَلَةِ الْحَاظِرِ وَالنَّائِظِ“ ليکلو، هغوئي د هغه ڪتاب په شروع ڪنبي ليکي وو: زه خپل دا ڪتاب د سيدنا غوثِ الاعظم حضور سيد محي الدين شيخ عبد القادر جيلاني الحسني والحسني ﷺ په بارگاهِ عظمت ڪنبي د وړاندې کولو شرف حاصلووم، د چا په روحاني امداد او مرسته چي ما ته د دې د مرتب کولو توفيق حاصل شو. (فيضانِ علامه ڪاظمي، ص: 64) د الله رَبُّ الْعِزَّةِ دې په هغوئي باندې رحمت وي او د هغوئي په وسيله دې زمونږه بے حسابه بخښنه وي. **أَمِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**

د وخت غزالي د ڪتاب مدني سپرله

زما په ځلمي توب ڪنبي يو ځل يو گس د الله پاڪ د خورږ آخري نبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د حاضر ناظر نه كيدو په باره ڪنبي خبرې اوکړې. **الْحَمْدُ لِلَّهِ!** د غوثِ پاڪ ڪرم زما سره وو ما هغه په خپلو غلطو خبرو د پوهيدو د پاره د زماني د غزالي حضرت علامه احمد سعيد ڪاظمي شاه صاحب ﷺ دا ڪتاب ”تَسْكِينُ الْخَوَاطِرِ فِي مَسْئَلَةِ الْحَاظِرِ وَالنَّائِظِ“ هغه له ورکړو او اومې وئيل دا اولوله. هغه به هم زما په محله ڪنبي اوسيدو د ڪتاب لوستلو نه پس چي کله زما د هغه سره ملاقات اوشو نو هغه دومره متاثره شو چي هغه د خپلې غلطې عقيدې نه توبه ڪړه او حضور صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ئي حاضر و ناظر اومنلو. د الله پاڪ دې د زمانے په غزالي باندې رحمت وي او د هغوئي په برکت دې زمونږه بے حسابه بخښنه وي. **أَمِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**

د زمانے د غزالي يو خو خوبياڻي

د زمانے غزالي د عاجزه طبيعت مالک وو. هغوئي به ډيره عاجزي کوله. ما هغوئي تقريباً هميشه په ملاقات کښې ورومبه په سلام کولو ليدلي دي. د دومره لوئه شخصيت کيدو باوجود هغوئي به انتظار نه کولو چې يو بنده ما ته سلام اوکړي بلکه هغوئي به پخپله ورومبه سلام کولو. يو گس ما ته اووئيل چې يو ځل زه د امتحان په طور د هغوئي په خدمت کښې حاضر شوم او يو ځائ بل ځائ پتيدم. ناڅاپه چې کله د زمانے غزالي رحمۃ الله عليه زه اوليدم نو فوراً ئې د خپل عادت مبارک مطابق ”السلام عليكم“ اوفرمائيلو.

د زمانے د غزالي علمي شان و شوکت

د زمانے غزالي حضرت علامه احمد سعيد کاظمي شاه صاحب رحمۃ الله عليه د دعوتِ اسلامي د ټولو نه ورومبه کليزې اجتماع ککري گراؤند ته تشریف راوړے وو او بيان ئې فرمائيلے وو بيا د دې نه شپږ کاله پس هغوئي وفات شول. ما هغوئي تر آخري عمر پورې د دعوتِ اسلامي سره په ډير محبت کولو ليدلے دے. د هغوئي يو مُريد کوم چې حافظ قرآن د رحيم يار خان اوسيدونکے وو وائي چې: زه د زمانے د غزالي په خدمت کښې حاضر ووم، په دغه ورځو کښې دعوتِ اسلامي نوے نوے وو نو چا د دعوتِ اسلامي د باني په باره کښې اعتراضونه شروع کړل. د زمانے غزالي رحمۃ الله عليه د اوريدو نه پس د عاجزئ په طور باندي د ځان په باره کښې هم څه داسې

اوفرمائیل: واورہ! الیاس قادری چي کوم کار کوي نُه هغه ما کړے دے او نُه تا هغه شان کړے دے. زما بنه گمان دے چي د زمانے غزالي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ دومره لوئے عالم وو چي هغه وخت د هغوئې په ژوند مبارک کښې هم د هغوئې په شان عالم کم از کم په ایشیا کښې نه وو. د هغوئې به دا وخت په دنیا کښې په زرگونو شاگردان خواره وي. **الْحَمْدُ لِلّٰهِ!** د حضرت سره زما د خط او کتاب سلسله ډیره تیره شوې ده. د الله پاک دې د زمانے په غزالي باندې خپل رحمت وي او د هغوئې په وسیله دې زمونږه به حسابہ بخښنه وي. اٰمِيْنَ بِجَاہِ النَّبِيِّ الْاَمِيْنَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلٰى الْحَسْبِيبِ! ❁❁❁ صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ

د خیر خواہی مدني مشوره

بعضې بد نصیبه خلق د خپلې بد نصیبۍ په وجه **مَعَاذَ اللهِ!** د اولیائے کرامو رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِم د اختیاراتو نه انکار کوي او معاذ الله ثم معاذ الله د ردو بدو وئیلو نه هم نه منع کیږي، بهر حال که د چا په ذهن کښې د اولیائے کرامو رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِم په باره کښې خدائے دې نکړي څه وسوسه وي نو هغه لرې کول پکار دي گنې په دې کښې د آخرت ډیر نقصان دے. د اولیائے کرامو رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِم سپکاوے ډیر خطرناک دے ”په بخاري شریف“ کښې په حدیث قدسي کښې دي: الله پاک ارشاد فرمائي: څوک چي زما د يو ولي سره دښمني اوساتي زه د هغه سره د جنگ اعلان کووم.

(بخاری، 4/248، حدیث: 6502)

اللهُ اَكْبَر! الله پاڪ ڇڻي ڇا له د جنگ چيلنج ورڪري نو د الله پاڪ سره څوڪ
مقابله ڪولے شي .

حضرت علامه غلام رسول رضوي رحمۃ الله عليه د حديث پاڪ د دي حصي: ”ڇا
ڇڻي زما د يو ولي سره دنسني اوڪره“ لاندې فرمائي: يعني څوڪ ڇڻي د ولي سره
دنسني ڇڪه ڪوي ڇڻي هغه زما ولي دے، زه د هغه سره جنگ ڪووم او هغه هلاڪ
ڪووم او په هغه باندې داسي خلق مسلط ڪووم ڪووم ڇڻي هغه ته ضرر رسوي. د هغه
گس دا رسواي په دنيا ڪنبي ده د آخرت خراي د دي نه علاوه ده. (تفهيم البخاري، 796/9)

حضرت علامه علي قاري رحمۃ الله عليه د ائمه ڪرامو رحمۃ الله عليهم په حوالے سره بيان
فرمائي: الله پاڪ د دوه قسمه گنهگارانو سره د جنگ اعلان ڪرے دے: (1): سُود
خور (2): د اوليائے ڪرامو رحمۃ الله عليهم دنسمن. دا دواړه ڊير غٽ گناهونه دي ڇڪه
ڇڻي د الله پاڪ د بنده سره جنگ ڪول د بنده په بده خاتمه باندې دلالت ڪوي او د
ڇا سره ڇڻي الله پاڪ د جنگ اعلان اوڪري هغه ڇري هم نشي ڪاميابيدے. (مراقات،
41/5، تحت الحديث: 2266)

الله پاڪ دي زمونڊر گناهونه معاف ڪري او مونڊر دي د شيطاني وسوسو نه بچ
ڪري. تاسو گواه اوسئ ڇڻي اوسه پوري دنيا ته ڄومره اوليائے ڪرامو رحمۃ الله عليهم
تشریف راورے دے يا موجود دي يا ڇڻي ڄومره به تشریف راورې زه د هغه ٽولو سره
محبت ڪووم .

ہم کوسارے اولیائے پیارے ان شاء اللہ اپنا بیڑا پار ہے

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! ❀❀❀ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

دِین او د دنیا د بربادی سبب

امام اہلسنت، شاہ احمد رضا خان رحمۃ اللہ علیہ پہ فتاویٰ رضویہ شریف کنبی فرمائی: د پیرانو پیر، پیر دستگیر، حضور غوثِ الاعظم شیخ عبد القادر جیلانی رحمۃ اللہ علیہ تہ **مَعَادَ اللَّهِ!** رد بد وئیل زہرِ قاتل او د دین او دنیا د بربادی سبب دے۔

(فتاویٰ رضویہ، 287/21)

باز آشب کی غلامی سے یہ آنکھیں پھرنی
دیکھ اڑ جائے گا ایمان کا طوطا تیرا
آماں قمر ہے اے غوث وہ نیکھا تیرا
مرکے بھی چین سے سوتا نہیں مارا تیرا

(حدائقِ بخشش، ص 28، 29)

کیدے شی چہ چا لہ وسوسہ راشی چہ مونبر د غوثِ پاک رحمۃ اللہ علیہ پہ بارہ کنبی داسی ولہ وایو نو اللہ پاک چہ خپل بندہ لہ کومہ مرتبہ ورکری دہ۔ لکہ خنکہ چہ اللہ پاک پہ مخلوق کنبی د تولو نہ غتہ مرتبہ خپل خورِ آخري نبی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تہ عطا کرہ دہ۔ زمونبر ژہی دہ وچہ شی، قلم دہ مات شی خو مونبر د هغوئی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ شان خو خہ د ”شان“ د ”ش“ نقطہ ہم نشو شروع کولے۔ مولانا حسن رضا خان رحمۃ اللہ علیہ پہ خپل کتاب ”ذوقِ نعت“ کنبی لیکي:

روزاک چاند تصدق میں اتارا کرتا

آسماں گرتیرے تلوں کا نظارہ کرتا

(ذوقِ نعت، ص 30)

یعنی یا رسول اللہ ﷺ! کہ آسمان ستاسو د بنپو مبارکو تلی یعنی کومہ حصہ چپہ زمکہ باندی لگی ہغہ لیدلے وے نو ستاسو پہ بنپو مبارکو باندی بہ ٹی ہرہ ورخ یوہ سپورمی صدقہ کولہ۔ چپہ د تلی دا شان دے نو د چا چپہ تلی دے د ہغہ مبارکی ہستی بہ خہ حالت وی۔

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! ❀❀❀ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

فالج تیک شو

سیدی قطبِ مدینہ ضیاء الدین احمد مدنی رحمۃ اللہ علیہ فرمائی: یو گل پہ ما باندی فالج سختہ حملہ اوکرہ۔ زما نیم بدن مفلوج شو، بیماری دومرہ ڊیرہ شوہ چپہ تولو خلقو دا گنل چپہ اوس بہ دے ژوندے پاتی نہ شی۔ یوہ شپہ ما پہ ژرا ژرا د سرور کائنات صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پہ بارگاہ کبئی فریاد اوکرہ، یا رسول اللہ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ زہ، زما پیر و مرشد، زما امام احمد رضا خان رحمۃ اللہ علیہ د خادم جوړولو سرہ د حضور صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آستانے تہ رالیزلے یم، کہ دا بیماری د خہ خطا سزا د نو د مرشد پہ وسیلہ ما معاف کرپی۔ دغہ شان مہی د حضورِ غوثِ پاک او د خواجہ غریب نواز رحمۃ اللہ علیہ استغاثہ ہم وړاندی کرہ (یعنی فریاد اوکرہ)۔ سیدی قطبِ مدینہ فرمائی: کلہ چپہ ما لہ خوب راغلی نو خہ گورم چپہ زما پیر و مرشد سیدی اعلیٰ حضرت امام احمد رضا خان رحمۃ اللہ علیہ د دوو نورانی مخونو لرونکو بزرگانو سرہ تشریف راوړے

دے۔ اعلیٰ حضرت رحمۃ اللہ علیہ یو بزرگ طرف تہ اشارہ اوکړه او اوښي فرمائیل: ضیاء الدین! رحمۃ اللہ علیہ اوگوره! دا حضور سیدنا غوثِ الاعظم دے او بل بزرگ طرف تہ ښي د اشارے کولو سره او فرمائیل: دا حضور خواجه غریب نواز دے۔ حضور غوثِ اعظم رحمۃ اللہ علیہ زما د بدن په فالج زیلې حصه باندې خپل شفا والا لاس رانیکلو او اوښي فرمائیل: پاخه! زه هم په خوب کښې اودریدم۔ بیا دې دريو وارو بزرگانو لمونځ شروع کړو۔ بیا زما سترگې اوغړیدلې۔ د الله پاک په رحم باندې **الْحَمْدُ لِلَّهِ!** زه صحت مند شوم۔ (سیدی قطب مدینه، ص 12)

د الله رَبُّ العزّت دې په هغوئي باندې رحمت وي او د هغوئي په وسیله دې زمونږه بے حسابہ مجنبنه وي۔ **أَمِينَ بِحَمْدِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**

شفا پاتے ہیں صدا جاں بلب امراضِ مہلکے عجب دوا الشفا ہے آستانہ غوثِ اعظم کا
جیلِ قادری سوجاں سے ہو قربانِ مشدپر بنایا جس نے تجھ جیسے کو بندہ 4 غوثِ اعظم کا

(قیادۂ بخشش، ص 94، 101)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! ❀❀❀ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ

پہ میمنو کښې د غوثِ اعظم عقیدت

خوږو او محترمو اسلامي ورونو! عام طور ”میمن“ خلق د غوثِ پاک رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلَیْهِ ډیر احترام کوي او په میمنو کښې د یولسم شریف ډیر رجحان دے۔ دلته

⁴ ... د بندہ نه مُراد غلام دے ځکه د بندہ یوه معنی غلام او خادم هم ده۔

زمونبره مشرانپي زنانه د ڪور نه په وتلو باندې واي: څه څويه! غوثِ پاڪ جو وسيلو، پيران پير جي مدد، غوثِ پاڪ جو وسيلو. اوس د ٽيڪنالوجي زمانه ده. قيسما قسم مضامين ڏير په تيزي سره خوريڙي. **اَلْحَمْدُ لِلّٰه!** د هدايت سلسله هم روانه ده. د فرعون د سر چقلو د پاره حضرت موسى عَلَيهِ السَّلَام تشريف راوړلو. دغه شان نمرود د خدائي دعويٰ اوکړه نو حضرت ابراهيم خليل الله عَلَيْهِ السَّلَام د هغه سر اوچقلو. الله پاڪ دې مونږه د شيطاني وسوسو نه بچ کړي او د خپلو اوليائے ڪرامو رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِم ادب ڪوونكي مودې جوړ کړي.

غريب ئي مالداره ڪړو

د حضورِ غوثِ پاڪ رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ مشر شهزاده حضرت سيّد عبد الرزاق قادري رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائي: ڪله چي زما والد صاحب مشهور شو نو هغوئي حج ادا ڪړو، د حج په سفر ڪنبي به ما د هغوئي د سورلي واکي نيولي، ڪله چي مونږ د بغداد شريف په جنوب ڪنبي يو ښار ته اورسيدو نو هغوئي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ اوفرمائيل: دلته د ٽولو نه غريب ڪور اولتوي، مونږ په ښار ڪنبي د وري يوه خيمه اوليدله، په ڪومه ڪنبي چي يو بودا، بودي او يوه جيني وه. حضورِ غوثِ پاڪ رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ د هغه بودا نه اجازت واخستلو او د خپلو ملگرو سره په هغه ښار ڪنبي حصار شو، د هغه ښار لوتے لوتے بزرگان او مالداره خلق د هغوئي په خدمت ڪنبي حاضر شول او خواست ئي اوکړو چي تاسو زمونږ خواله يا د بل ڇا ښه ڪور ته تشريف راوړئ، خو هغوئي قبول نه ڪړو. د هغه ښار حاڪم د هغوئي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ د پاره ڏيري غواگانے، چيلے، خوراک، سره زر، سپين

زر، سامان او د سفر د پارہ سورلی راولپنڈی او خلق د هر لور نہ د هغوئي په خدمت کنبې حاضر شول، هغوئي خپلو ملگرو ته ارشاد افرمائيلو چې په دې ټول سامان کنبې ما خپله حصه دې کور واؤ له ورکړله. دا ئې چې واوريدل نو هغوئي هم عرض اوکړو: مونږه هم خپله خپله حصه ډالۍ کړه، دغه شان هغه ټول مال هغه بودا، بودي او جينۍ له ورکړې شو، شپه هغوئي هلته تيره کړله او سحر روان شول، (د غوثِ اعظم رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ خوي سيد عبد الرزاق قادري رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائي): خو کاله پس زه په هغه ښار تيريدم، څه گورم چې هغه بودا د هغه څانۍ په اوسيدونکو کنبې د ټولو نه مالداره دے. هغه ما ته اووئيل چې دا هر څه د هغه شپې برکت دے کله چې غوث پاک زمونږ کره تشریف راوړے وو او مونږ ته ئې عطا کړي وو. (بهجة الاسرار، ص 198)

سُبْحَانَ اللَّهِ! زما مرشد غریبانانو ته ورومبے عطا کړل. خو زمونږ توجه د مالدارانو په لور ډیره او د غریبانانو په لور کمه وي. افسوس----

کبھی تو غریبوں کے گھر کوئی پھیرا!
 ہماری بھی قسمت جگا غوثِ اعظم
 مرے خواب میں آ بھی جا غوثِ اعظم
 پلا جام دیدار یا غوثِ اعظم
 مرے خواب میں آ بھی جا غوثِ اعظم
 پلا جام دیدار یا غوثِ اعظم

(وسائلِ بخشش، ص 552)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! ❁❁❁ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

ورومبے لمونڱ گزاره بيا نياز گزاره

اے عاشقانِ غوثِ اعظم! زمونڙه خور پير و مرشد ته ڇي ڪومه مرتبه ميلاؤ شوه
 دا د الله پاڪ په عطا سره ميلاؤ شوه، ولايت د الله پاڪ په عطا سره حاصليري،
 اوليائے ڪرام د فرضو او واجبو په سختي سره پابند وي، تر دي ڇي زما پير و مرشد
 غوثِ پاڪ رحمۃ اللہ علیہ به هره ورځ زر رکعتہ نفل ادا ڪول په يوه شپه ڪبني ئي تر
 پينځلسو ڪالو پوري يو حل قرآنِ ڪريم ختم ڪرو، دا حضرات زرگونه نفلونه ڪوي او
 افسوس! مونڙه فرض لمونڱونه نه شو ڪولے، آيا د غوثِ پاڪ نه دا برکت اخستل دي
 ڇي د هغوئي نياز خورل دي، هغوئي خو لمونڱ اوڪرو، تاسو د هغوئي مينه وال جوڙ
 شئ او د هغوئي نقل هم ڪوي. ورومبے لمونڱ گزاره بيا نياز گزاره. ياد ساتي! لمونڱ
 فرض دے او نياز مستحب. د فرضو درجه د مستحبو نه لويه وي. ڪه فرض ادا نه
 ڪري نو گنهگار او ڪه په مستحب باندي عمل اونڪري نو گناه نشته. څوڪ ڇي
 قصداً عمداً يو لمونڱ هم پريڊي نو د هغه نوم د دوزخ په هغه دروازه باندي ليڪلے
 ڪيري په ڪومي به ڇي د داخليدو سره دوزخ ته ڃي. اعلى حضرت رحمۃ اللہ علیہ ڇا
 ڇي مونڙله د غوثِ پاڪ د محبت ڊڪ جامونه راڪري دي، فرمائي: څوڪ ڇي قصداً
 عمداً يو لمونڱ هم پريڊي نو هغه په دوزخ ڪبني د زرگونو ڪالو سوزيدو حقدار

دے. (فتاويٰ رضويه، 158/9)

د یو لمونځ دا وبال دے نو څوک چې یوه میاشت بلکه څو څو میاشتې او ډیرو کلونو پورې [لمونځ] اونکړي نو لږ سوچ اوکړئ د هغه به څه انجام وي؟ نیت اوکړئ! **إِنْ شَاءَ اللَّهُ الْكَرِيم!** نیاز کوو، بیا به ئې هم کوو خو لمونځ به هم نه پریردو.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! ❀❀❀ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

د ”غوثِ الاعظم“ د اتو حروفو په

نسبت سره د غوثِ اعظم 8 کرامات

حضرت شیخ عبد الحق مُحَدِّثِ دهلوي رحمته الله عليه فرمائی: په اولیائے کرامو رحمته الله عليهم کښې څوک هم د کراماتو په لحاظ سره د حضورِ غوثِ پاک رحمته الله عليه برابر نشته، تر دې پورې چې بعضې بزرگانو او فرمائیل: د حضورِ غوثِ پاک رحمته الله عليه د کراماتو حال د ”ملغرو د لرئ“ په شان دے چې کله اوشلیبې نو په یوه پسې بله ملغره غورځیري دغه شان د هغوئي رحمته الله عليه کرامات د شمیرلو نه بهر دي. اشعة

اللبعات، 6/10/4 مشهوراً

(1): چرکه ژوندئ شوه (کرامت)

د حضورِ غوثِ پاک، شهنشاہ بغداد، حضرت شیخ عبد القادر جیلاني رحمته الله عليه په خدمت کښې یوه زنانه حاضره شوه او خپل ځوي ئې د دې وئیلو سره پرېښودو چې

دے ستاسو سره ڊير محبت ڪوي، د ده تربيت اوڪري. هغوئي هغه قبول ڪرو او په مُجاهده (يعني عبادت او رياضت) باندې ئي اولگولو، يوه ورخ د هغه مور راغله نو اوئي ليدل چي د هغې خوي د لورپي او پرله پسې د شيپي د ويخ پاتي ڪيدو سره د عبادت ڪولو په وجه ڊير ڪمزورے شوعے دے او د ورښو ڊوڊي خوري، ڪله چي د حضورِ غوثِ پاڪ ﷺ په خدمت ڪنبي حاضره شوه، نو اوئي ڪتل چي د هغوئي مخي ته په يو لوني ڪنبي د چرگي هڊوڪي پرا ته دي، ڪوم چي حضورِ غوثِ پاڪ ﷺ خورلي وو، هغه زنانه عرض اوڪرو: يا غوثِ اعظم! تاسو پخپله خو چرگان خوري او زما پچے د ورښو ڊوڊي. دا ئي چي واوريدل نو حضورِ غوثِ پاڪ ﷺ خپل مبارڪ لاس د چرگي په هغه هڊوڪو باندې ڪينودو او اوئي فرمائيل: قَوْمِي بِإِذْنِ اللَّهِ الَّذِي يُحْيِي الْعِظَامَ وَ هِيَ رَمِيمٌ يعني د الله پاڪ په حڪم باندې ژوندي شه ڪوم چي به وراسته شوي هڊوڪي ژوندي ڪوي. د دي فرمائيلو سره چرگه فوراً صحيح سلامتھ ژوندي شوه او آوازونه ئي شروع ڪرل، حضورِ غوثِ پاڪ ﷺ اوفرمائيل: ستا پچے چي ڪله دي درجے ته را اورسي نو چي خه غواړي هغه به خوري. (بهجة الاسرار، ص 128)

د الله رَبُّ الْعَزَّةِ دِي په غوثِ پاڪ ﷺ باندې رَحْمَتِ وَي او د هغوئي په وسيله دي زمونږه بے حسابہ بخښنه وي.

أَمِينٌ بِحَمْدِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

جس طرح مُردے چلائے اس طرح مُرشد مرے مُردہ دل کو بھی چلا، یا غوثِ اعظم دِ شگیر

(وسائلِ بخشش، ص 547)

اے عاشقانِ اولیاء! اے زما خورہ پیرہ او مرشدہ غوثِ پاکہ! تاسو چہی خنگہ (د اللہ پاک پہ عطا کرے شوی طاق ت سرہ) مری راژوندي کپري دي هم دغه شان زما مَرزِرہ هم را ژوندي کپري .

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! ❀❀❀ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

(2): په غنمو کښې برکت شو (کرامت)

شيخ ابو العباس احمد قريشي بغداد رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائي: يو خُل په بغداد شريف کښې قحط وو (يعنې د خوراک خښاک کمه وو)، ما د خپلې لورې او د زيات بال بچ ذکر په بارگه غوثيت کښې اوکړو نو حضرت شيخ عبد القادر جيلاني رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ ما له يوه ويښه (يوه مخصوص پيمانه) د غنمو وديستله او ما ته ئې او فرمائيل چې دا په يوه بوجئ کښې واچوه او د هغې خُله بنده ساته او د يو طرف نه ئې برسیره کړه او د [دانو] راويستو سره دل کوه او خوره ئې. خو د هغې خُله هيڅ کله هم مه برسیره کوه. شيخ ابو العباس رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائي چې مونږه د هغې بوجئ نه تر 5 کالو پورې غنم راويستل او خوړل. يوه ورځ زما ښځې د هغې بوجئ خُله برسیره کړه نو هغه غنم په 7 ورځو کښې ختم شول، ما د حضور غوثِ پاک رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ په خدمت کښې دا معامله عرض کړه نو هغوئې ارشاد او فرمائيلو: که تا هغه پرېښودے وے او د هغې خُله دې نه وے برسیره کړے نو تر خپل مرگه پورې به دې د هغې نه خوراک کولے. (بهجة

(الاسرار، ص 130)

د اللہ رَبُّ العَزّت دې پہ هغوئي باندې رَحْمَت وي او د هغوئي پہ وسيله دې زمونږه بے حسابہ مجنبنه وي. **أَمِينِ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**

ہم توہیں گدائے غوثِ اعظم		وہ اور ہیں جن کو کہنے محتاج
وہ کیا ہے عطائے غوثِ اعظم		جو دم میں غنی کرے گدا کو

(ذوقِ نعت، ص 178)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! ❀❀❀ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

کرامت حق دے

اے عاشقانِ غوثِ اعظم! د اہلسنت متفقہ عقیدہ دہ چپ د صحابہ کرامو **عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ** او د اولیائے کرامو **رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِمُ** کرامتونه حق دي او پہ ہرہ زمانہ کنبی د اللہ والو کرامات ظاہر شوي دي او **إِنْ شَاءَ اللَّهُ الْكَرِيمِ!** تر قیامتہ پورې بہ چرې ہم دا سلسلہ نہ ختمیږي. حضرت شیخ عبد الحق محدث دهلوي **رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ** فرمائی: د اللہ والو نہ د کراماتو ظاہریدل د قرآن او حدیث نہ ثابت دي. (اشعة البعات، 4/595)

پہ دریمہ سپارہ: سورہ آل عمران، آیت نمبر: 37 کنبی د اللہ پاک د خورږ ني حضرت عیسیٰ روح اللہ **عَلَيْهِ السَّلَام** د مور بي بي حضرت مریم بي بي **رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهَا** د کرامت څہ داسې بیان دے:

مفهوم ترجمہ کنز العرفان: کله چې به زکريا د هغې خوا له د هغې د لمونځ کولو ځائے ته تللو نو د هغې خوا ته به ئې ميوې موندلې. (زکريا) پوښتنه اوکړه: اے مریم! دا ستا خوا له د کوم ځائے نه راځي؟ هغې جواب ورکړو: دا د الله پاک د طرف نه دي، بے شکه الله چې چا ته غواړي بے شماره رزق عطا کړي. 5

كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْبِحْرَابِ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرَأَتُ إِنِّي لَكِ لَهَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ (٣٦) (پ 3).
آل عمران: 37

5 ... د حضرت مریم رضی اللہ عنہا په خوا کښې به د گرمۍ ميوې په یخنی کښې او د یخنی ميوې په گرمۍ کښې موجودې وې. د اصحاب کھفو د درې سوه نهه (309) کالو پورې بغیر د خوراک څښاک اوده کیدل هم د (کرامت دلیل) دے۔ (تحفة المرید، ص 363)

د حدیث نه د کراماتو ثبوت: د احادیثو په کتابونو کښې په کراماتو باندې بے شمیره روایتونه موجود دي، بعضې علمائے کرامو او محدثینو په دې موضوع باندې مستقل کتابونه لیکلي دي۔ زمونږه د خوږ نبي پاک ﷺ د خوږ صحابي حضرت عبد الله رضی اللہ عنه علم غیب ته اوگورئ چې د خپل وفات، د وفات د نوعیت، د حسن خاتمې وغیره خبرئ د مخکښې نه ورکړو۔ حضرت جابر رضی اللہ عنه فرمائي: کله چې عَزَّوَهُ أَحَدُ اَوْشُو نُو زَمَا وَالِدُ زَه د شپې راوغوښتلم او اوئې فرمائیل: زه د خپل ځان په باره کښې خیال کووم چې د نبي اکرم ﷺ په صحابو کښې به ورومې

(3): د غوثِ اعظم برکت (کرامت)

حضرت شیخ اسماعیل بن علی رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائی: چې حضرت شیخ علی بن هیتی رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ به کله بیمار شو نو کله نا کله به ئې زما خوا له تشریف راوړلو او ډیرې ورځې به ئې تیرولې. یو ځل هغوئې هم دلته بیمار شول نو د هغوئې خوا له د پیرانو پیر، حضرت شیخ سید عبد القادر جیلانی رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ د بغداد شریف نه د تپوس د پاره تشریف راوړلو، داسې زما خوا ته دوه اولیائے کرام رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِم راغلل، زما دوه د کجورو ونې وې کومې چې د څلورو کالو نه وچې وې، هغې به میوه نه کوله. مونږ د هغه [ونو] د وهلو اراده اوکړه نو حضور غوث پاک رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ په هغه دوو کنبې د یوې کجورې د لاندې اودس اوکړلو او د بلې د لاندې ئې دوه رکعتہ نفل ادا کړل. بیا په لږ وخت کنبې هغه دواړه ونې شنې شوې او هغې پانې رااوټوکولې او هم په هغه هفته کنبې ئې میوه اوکړه حالانکه هغه د کجورو د میوې موسم نه وو. ما د خپلې زمکې نه یو څو کجورې راواخستلې او د هغوئې په خدمت کنبې مې وړاندې کړې نو هغوئې د هغې نه اوخوړلې او ما ته ئې اوفرمائیل: الله پاک دې ستا په زمکه، ستا

شهید زه یم- ما ته د رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نه پس تۀ د ټولو نه گران ئې. په ما باندې قرض دے تۀ ئې ادا کړه او د خپلو خویندو د پاره د خیر وصیت قبول کړه. حضرت جابر رضی الله عنہ فرمائی: مونږ اولیدل چې سحر د ټولو نه مخکنبې ورومبه شهید

هم هغوئې وو. (بخاری، 1/454، حدیث: 1351 مختصراً)

پہ درہم، ستا پہ صاع (مخصوص پیمانہ) او ستا (د خاروو) پہ پٹیو کنبی بَرکت واچوي.“

حضرت شیخ اسماعیل بن علی رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائی: (د حضور غوثِ اعظم رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ پہ برکت سرہ) زما پہ زمکہ کنبی دغہ کال د دوو نہ خلور چندہ زیات فصل پیدا کیدلو، اوس زما دا حال دے چي کلہ زہ یو درہم لگووم نو د هغی نہ زما سرہ د دوو نہ دري چندہ زیات مال راخي او چي کلہ د غنمو 100 بوجی پہ یو کور کنبی کیردم او بیا د هغی نہ 50 بوجی اولگووم او باقی پاتو ته اوگورم نو 100 بوجی موجودی وي. زما خاروي دومرہ بچي راوري چي د هغی شمیر زما نہ هیرہ شي. (بهجة الاسرار، ص 91)

د الله رَبُّ العَزَّت دې پہ هغوئي باندي رحمت وي او د هغوئي پہ وسیله دې زمونره بے حسابہ بجنبنہ وي. أَمِينَ يَجَاوِزُ النَّبِيَّ الْأَمِينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

پہ وسائلِ بخشش کنبی دي:

بہار آئے میرے بھی اُڑے چن میں
پچلا کوئی ایسی ہوا غوثِ اعظم
رہے شاد آباد میرا گھرانا
کرم آڑے مُظنطے غوثِ اعظم

(وسائلِ بخشش، ص 553)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! ❀❀❀ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

(4): غوثِ اعظم د وخت بادشاہ دے (کرامت)

زما د مرشد، شهنشاه بغداد، د حضورِ غوثِ پاک رحمۃ اللہ علیہ په مبارکه زمانه کښې يو بزرگ سیدی عبد الرحمان طفُسُونَجِي (رحمۃ اللہ علیہ) يوه ورځ په منبر باندې اوفرمائيل:

”زه په اولياؤ کښې داسې يم لکه په مرغو کښې دينگ (د ټولو نه د اوچتې غړئ والا مرغئ)“

هلته د حضورِ غوثِ اعظم رحمۃ اللہ علیہ يو مُريد حضرت سیدی احمد رحمۃ اللہ علیہ هم تشریف فرما وو په هغه باندې بد اولگيدل چې په حضورِ غوثِ پاک باندې ئې خپل ځان له فضيلت ورکړو. د گُدرې (يعنې د فقيرانو هغه چغه په کومه کښې چې ډير پيوندونه لگيدلي وي) غورځولو سره اودريدو. حضرت سیدی عبد الرحمان رحمۃ اللہ علیہ هغه ته د سر نه تر نښو بيا د نښو نه سر بيا د سر نه تر نښو پورې اوکتل. غرض څو گرته ئې دغه شان اوکتل او خاموش شو خلقو د حضرت عبد الرحمان طفُسُونَجِي رحمۃ اللہ علیہ نه د دې وجه اوپوښتله نو اوئې فرمائيل: ما د هغه بدن ته اوکتل چې واړه واړه ويښته کوم چې د انسان په بدن باندې وي د رحمتِ الهی نه خالي نه دي بيا ئې هغوئې ته اوفرمائيل: چغه واغونډئ. د غوثِ اعظم رحمۃ اللہ علیہ مُريد ارشاد اوفرمائيلو: فقير چې کومې جامې اوغورځوي بيا ئې نه اغوندي. د هغه کور د دولسو ورځو په فاصله باندې وو خپلې ښځې محترمې ته ئې آواز اوکړو: فاطمه! زما جامې راکړه. هغې هم د هغه څائے نه لاس را اوغزول او جامې ئې ورکړلې او هغوئې د لاس ورغزولو سره واغوستلې. حضرت سیدی عبد الرحمان رحمۃ اللہ علیہ ترينه پوښتنه اوکړه: د چا مُريد ئې؟ اوئې فرمائيل: د سرکارِ غوثِ اعظم غلام يم. حضرت عبد الرحمان

طفسونجي ﷺ خپل دوه مريدان بغداد شريف ته اوليبرل چي لار شي او غوثِ پاڪ ﷺ ته خواست اوڪري! د دولسو ڪالو نه په قُربِ الهی ڪنبي حاضريرم تاسو مي نه په راتللو اوليدلي او نه په تلولو. دا دواړه مريدان د دې څائے نه روان شول. هلته غوثِ اعظم ﷺ خپلو دوو مريدانو ته ارشاد اوفرمائيلو: طفسونج ته لار شي! په لاره ڪنبي به درته د شيخ عبد الرحمان ﷺ دوه سږي ميلاؤ شي هغه دواړه واپس بوځي او شيخ عبد الرحمان ﷺ له جواب ورڪري چي څوك په انڪر ڪنبي دي هغه دالان والا څنگه ليدلے شي او څوك چي په دالان ڪنبي دي نو هغه د هغي نه دننه والا چرته ليدلے شي او څوك چي د هغي نه هم دننه په خاص څائے ڪنبي وي. زه په هغه خاص څائے ڪنبي يم او د هغي نبنه دا ده چي په فلانڪي شپه دولس زرو اولياؤ ته خِلعت عطا شوه وو. ياد ساتي! چي تا ته كوم خلعت ميلاؤ شوه وو هغه شين وو او په هغي باندي د سرو زرو ”يَعْبُو قَمِيَسَ يَّتَنَاجُ“ ليكلے شوي وو. دا ئي چي واوريدل نو شيخ عبد الرحمان ﷺ سر بنڪته ڪرو او اوئي فرمائيل: صَدَقَ الشَّيْخُ عَبْدُ الْقَادِرِ وَهُوَ سُلْطَانُ الْوَقْتِ يَعْنِي شَيْخُ عَبْدِ الْقَادِرِ (ﷺ الله عليه) رښتيا اوفرمائيل او هغه د وخت بادشاه دے. (بهجة الاسرار، ص 61، 60)

اے عاشقانِ غوثِ اعظم! الله پاڪ خپلو نيڪانو بندگانو اولياؤ ڪرامو ﷺ له ڊير اوچت شان او عظمت ورڪري دے، دوئي د الله پاڪ په عطا سره ڊير لوئي طاقت لري، په قرآنِ ڪريم ڪنبي د حضرت سليمان عليه السلام د يو اُمي، حضرت آصف بن برخيا ﷺ په سوونو ڪلوميتره لري، د ملڪه بلقيس ”ڊير غت تحت“ د

سترگو پہ رپ کنبی د راوړلو د کرامت بیان دے. په 19 سپیاره، سورة النمل، آیت
نمبر: 40 کنبی دی:

مفهوم ترجمه کنزُ العرفان: هغه عرض اوکړو د
چا سره چې د کتاب علم وو چې زه به هغه
ستاسو په بارگاه کنبی ستاسو د سترگو د رپ
نه مخکنبی راوړم بیا چې کله سلیمان هغه
تخت په خپل خوا کنبی اولیدلو نو اوږی
فرمائیل: دا زما د رب په فضل سره دي.

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ
بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رآه
مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي

(پ 19. النمل: 40)

چې د حضرت سلیمان عَلَيْهِ السَّلَام د یو امت د یو ”ولیی الله“ دا شان دے نو د
حضرت سلیمان عَلَيْهِ السَّلَام د آقا، د ټولو نبیانو سردار، د مدینے تاجدار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
د امت د ډیر لوڼے ولي بلکه د اولیاءُ سردار، حضورِ غوثِ پاک، شیخ عبدُ القادر
جیلانی رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ شان او عظمت به څه وي .

(5): مِرگي ئي اوتبنتول (کرامت)

په بهجة الاسرار کنبی دی: د حُضورِ غوثِ اعظم رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ په زمانه کنبی په یو
گس ”مِرگي“ راتلل، هغوئې او فرمائیل: د ده په غورې کنبی اوواڼي: ”د غوثِ اعظم
رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ حکم دے چې د بغداد نه بهر شه.“ نو هم هغه وخت هغه بنه شو او تر
اوسه پورې په بغداد شریف کنبی مِرگي نه راځي. (بهجة الاسرار. ص 140)

اونچے اونچوں کے سروں سے قدم اعلیٰ تیرا

واہ کیا مر تبہ اے غوث ہے بالاتیرا

(حدائقِ بخشش، ص 19)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! ❀❀❀ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

(6): د روپو د تھیلو نہ وینہ راوتلہ (کرامت)

حضرت ابو العباس خضر رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ بیانوی چي یوہ شپہ مونبرہ پہ بغداد شریف کنبی د حضور غوثِ اعظم دستگیر شیخ عبد القادر جیلانی رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ پہ مدرسہ کنبی وو، یو خلیفہ د هغوئی رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ پہ خدمت کنبی حاضر شو او د سلام نہ پس ئی د نصیحتونو غوښتلو سرہ د روپو 10 تھیلی وړاندې کړې، دغه تھیلی د هغه خادم اوچتې کړې وې، هغوئی اوفرمائیل: ما ته د دې تھیلو ضرورت نشته، خو خلیفہ د دې د واپس اخستلو نہ انکار اوکړو او د قبلولو د پارہ ئی بیا وئیل، هغوئی یوہ تھیلی پہ خپل نبی لاس کنبی راواخستله او بلہ ئی پہ گځ لاس کنبی او دواړہ ئی نچور کړې نو د هغې نہ وینې روانې شوې، بیا هغوئی هغه خلیفہ ته اوفرمائیل: ”آیا تہ د اللہ پاک نہ حیا نہ کوې چي د خلقو د وینو اخستو سرہ زما خوا لہ راغلے ئی؟ دا ئی چي واوریدل نو هغه بے ہوشہ شو۔“ (بہجۃ الاسرار، ص 120)

کرم غوثِ اعظم کرم غوثِ اعظم

کرم چایی تیرا تیرے خدا کا

خورو او محترمو اسلامي ورونو! اللہ والا د دنیاوی مال او دولت خواہش نہ لري، دنیاوی مال او دولت خو لکہ چي د هغوئی د لاس خیرے وي هغوئی چي د خاورو ډيري ته حکم اوفرمائې نو هغه د سرو زرو شي بلکہ حضورِ غوثِ پاک رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ

اللہ علیہ خود صبر او قناعت ترغیب ورکوي او ارشاد فرمائی: ستا په مندو ترپو تقسیم شوی رزق به ډیر نه میلاوېږي او ستا د قناعت په وجه به کم نه میلاوېږي ځکه [د الله په رضا] راضي اوسه. (مرآة المناجیح، 13/7، مرقات، 25/9، تحت الحدیث: 5171)

مال و دولت کی طلب ہم کو نہیں ہے مُرشد ہم فقط تیرے طلبگار ہیں غوثِ اعظم

(وسائل بخشش، ص 560)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! ❀❀❀ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

حضرت علامه مولانا مفتي محمد امجد علي اعظمي رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ فرمائی چې د اولیاؤ کرامت حق دے، د دې نه مُنکر (یعنی انکار کوونکے) گمراه دے. (بهار شریعت، 269/1، حصه: 1)

د کرامت ډیر قِسمونه دي مثلاً اوگړده لاره په لږ وخت کښې وهل، په اوبو باندي گڅځيدل، په هوا کښې آوتل، د زړه په خبره باندي پوهيدل او لږې څيزونه ليدل وغيره وغيره .

(7): د 100 عالمانو پوښتنې (کرامت)

حضرت مُفَرَّج بن نَبهان شيباني رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ فرمائی چې کله حضرت شيخ عبد القادر جيلاني رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ مشهور شونو د بغداد د ټولو نه ذهين 100 علمائے کرام په دې خبره باندي متفق شول چې هر يو دې د مختلفو علومو او فنونو په باره کښې د حضور غوثِ پاک رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ نه بيل بيل سوالونه اوکړي د پاره د دې چې د دې

سوالونو پہ ذریعہ حضورِ غوثِ پاک ﷺ لا جوابہ کړي. د دې سوچ سره ټول د حضورِ غوثِ پاک ﷺ په خدمت کښې حاضر شول، زه په بارگاہِ غوثیت کښې حاضر ووم، کله چې هغه عالمان راغلل او کښیناستل نو پیران پیر، روښانه ضمیر، غوثِ اعظم دستگیر ﷺ خپل سر مبارک ښکته کړو، هغه وخت د هغوئ د سینې مبارکې نه داسې نُور ووتلو، کوم چې هر هغه گس اولیدلو کوم ته چې الله پاک ښودل غوښتل، هغه نُور چې د تیریدو سره کله د هر عالم سینې ته اورسیدو نو ټول حیران شول او اوویریدل، بیا سر تور سر د حضورِ غوثِ پاک ﷺ د منبر شریف خوا ته حاضر شول. هغوئ نمبر په نمبر هر یو خپلې سینې ته راجخت کړو او اوئې فرمائیل: ستا سوال دا وو او د هغې جواب دا دے، داسې ئې یو یو ته ټولې مسئلے او د هغې جوابونه ارشاد افرمائیل. چې کله دا محفل ختم شو نو زه د هغه عالمانو خوا له لارم او د هغوئ نه مې پوښتنه اوکړه چې دا څه معامله ده؟ نو هغوئ د (حضورِ غوثِ پاک ﷺ د آزمائیلو نقصان بیان کړو او اوئې وئیل) چې کله مونږه هلته راغلو او کښیناستو نو یو دم رانه هر څه داسې هیر شول لکه چې مونږ له هډو څه راځي نه. خو کله چې مونږه حضورِ غوثِ پاک ﷺ خپلې مبارکې سینې ته راجخت کړو نو مونږ هر یو له ”علم“ بیرته راغے او د دې نه زیاته د حیرانتیا خبره دا ده چې حضورِ غوثِ پاک ﷺ د سوالونو هغه جوابونه ارشاد افرمائیل کوم چې زمونږ په علم کښې نه وو. (قلائد الجواهر، ص 33، بهجة الاسرار، ص 96)

د الله ربُّ العزت دې په هغوئ باندې رحمت وي او د هغوئ په وسیله دې زمونږه بے حسابہ بخښنه وي. آمین بِجَاوَالنَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

فقہیوں کے دلوں سے دھو دیا ان کے سوالوں کو

دلوں پر ہے بنی آدم کے قبضہ غوثِ اعظم کا

(قبالة بخشش، ص 54)

اے عاشقانِ غوثِ اعظم! د زرہ پہ خبرہ پوہیدونکي ته ”روبنانه ضمير“
وئيلے شي او زمونږه خوږ خوږ غوثِ پاک ﷺ به د الله پاک په عطا سره د زرہ
په خبرو پوہيدو، ”د الله پاک په عطا سره“ چې کله اووئيلے شول نو اوس هيڅ
شيطاني وسوسه راتلل نه ده پکار ځکه چې الله پاک خپلو بندگانو ته د پتو خبرو، د
پتو کارونو په خبر ورکولو باندې قادر دے او هغه چې چا له اوغواړي هغه له دا نعمت
ورکړي، زمونږه غوثِ پاک ﷺ خو د الله پاک په مقبول ترينو اوليايے کرامو
کښې دے .

آپ ہیں پیروں کے پیر اور آپ ہیں روشن ضمیر

آپ شاہِ اقیانیا غوثِ اعظم دستگیر

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! ❀❀❀ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

(8): پیریا نو په راتللو کښې ناوخته کرو (کرامات)

د شيخ ابو زكريا يحيى بن ابي نصر صحراوي ﷺ والد فرمائي: ما د يو عمل په
ذريعه باندې پيريان راوغوښتل نو هغوئي څه ډير ناوخته کرو بيا هغوئي زما خوا له
راغلل او اوئي وئيل: چې کله شيخ سيد عبد القادر جيلاني، قطبِ رباني ﷺ

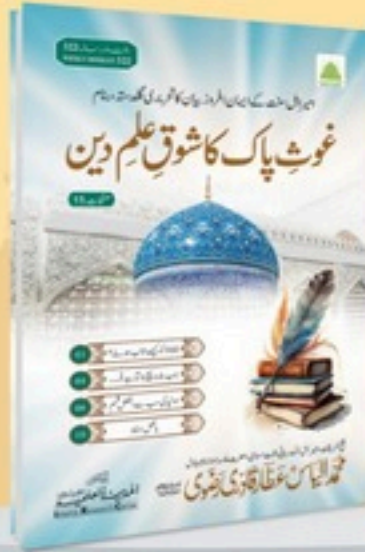
بیان فرمائی نو ہغہ وخت زمونر د رابللو کوشش مہ کوہ۔ ما اووئیل ہغہ ولہ؟ ہغوئی
 جواب را کرو: مونر د حضور غوثِ پاک ﷺ مجلس تہ حاضر یرو۔ ما اووئیل:
 تاسو ہم د ہغوئی مجلس تہ حئی۔ ہغوئی اووئیل: آو! مونر یہ نارینؤ کنہی پہ گن شمیر
 کنہی یو، زمونرہ ڍیری ڍلہ دی کومو چہ اسلام قبول کرے دے او ہغوئی تولو د
 حضور غوثِ پاک ﷺ پہ لاس باندہی توبہ کرے دہ۔ (بہجۃ الاسرار، ص 180)

تھر تھراتے ہیں سبھی جنات تیرے نام سے

ہے تراوہ دیدہ یا غوثِ اعظم دست گیر

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! ❀❀❀ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَی مُحَمَّدٍ

د راتلونکې هفتې رساله

عالمي مدني مرکز فيضانِ مدينه محلہ سوداگران پراڻي سبزي منڊي ڪراچي

UAN: +92 111 25 26 92 Ext: 7213

Web: www.dawateislami.net / E-mail: translation@dawateislami.net